

З а м і с т ь п е р е д м о в и .

Своє перше видання за Радянської Влади Дніпропетровський Краєвий Історично-Археологічний Музей присвячує 10-й річниці Жовтневої **Революції**,—її самовідданим борцям та творцям, що гордо й непереможно ламали фортеці й кам'яні мури капіталізму на шляху до творення нового соціалістичного **життя**.

Історія людства завжди знала криваві заколоти, ворожечу, боротьбу; в процесі цієї боротьби на арені історичного життя з'являлися нові суспільні формації, новий лад, що ніс із собою всюди правову й економічну нерівність. **Нічого** не могли вдіяти ні соціологічно-філософські теорії, ні чарівні прекрасні фрази оборонців, обвіяні ореолом **могучости**,—**бор**отьба лишилась домінантою: вона породила живе життя, що гтало сильнішим за всякі універсали, маніфести, постанови, срізнішим за рев гармат і стріл рушниць. Коли хочеш скерувати життя по-своєму, перше знай його, живи ним, а потім міцно держи його в руках. Так сталося і в нашому сучасному державному житті. Старий лад історія осудила, як нікчемний, і він безповоротно загинув; а **тут**,—**як говорять**,—**налетіли** нові птахи і заспівали нових **пісень**,—**на** основах нових соціальних мотивів будується нове життя, нова культура, новий побут. Отже, взявши в руки сучасність, треба, не покладаючи рук, невтомно творити й захищати ті здобутки, що колись були тільки вкоханою мрією.

Перед нами історія поставила нові, навіть світові проблеми; **їх** виконання й напрямок залежатимуть від нашого вміння й знання. Але, щоб свідомо будувати життя, щоб твердо стати й вишукати для нього ґрунт, треба передовсім узятися за освіту, піднести наукові збагачення у всіх ділянках знання, всебічно вивчати й знати духовну та матеріальну культуру людства, культурно-історичний процес його вікової творчости.

З революцією настав час, коли на довгі роки приспана ворогами українська нація та **її** культура на увесь зріст почали розвиватися, склалися сприятливі умови до виявлення творчих сил українського народу, стала зходити зі сцени віками нажита безпросвітня темрява. Так само наукова й науководослідча справа поширилася цілою сіткою наукових установ,

про які раніше й згадки не було, вони готують молодих енергійних юнаків кувати нове життя. Поміж цими установами почесне місце відведено й нашим музеям. Довголітня музейна практика все більше впевняє нас, що музеї мусять стати таким **осередком**, навколо якого має концентруватися культурно-освітня й науково-дослідча робота з усіх галузей знання. Особливо тепер, коли викладання гуманітарних дисциплін по середніх і навіть вищих школах значно зменшено, музеї історичні мають бути додатковою школою, що будуть доповнювати знання учнів, а громадянству стануть, як тепер кажуть, за поміччю музеїстів, школою життя. У такому напрямку й треба скерувати музейну роботу на ужиток всьому громадянству, а не бути зачиненими дослідчими кабінетами.

Ставши на цей шлях, Дніпропетровський Краєвий музей свої надбання, з добудовою приміщення, класифікує в такому порядку, щоб можна було кожному наочно порозумітися на історії та культурі свого краю. Поглиблені студії над своїми збірками музей розпочинає тільки тепер, бо за старого часу був, власне кажучи, період, правда, найголовніший в музейній роботі, збирання матеріялу, а брак приміщення, своєю чергою, заважав експозиції цього матеріялу.

Видавнича робота також відстала від інших музеїв, але цьому бракувало коштів, і тільки оцим виданням за десятиліття розпочинається публікація музейних скарбів і наслідки дослідчих праць.

Ми тут уміщаємо наслідки археологічних та етнографічних робіт, що переведено **IX** на терені Дніпрельстану протягом 1927 року.

Зміст першого нашого „Збірника“ має спеціальний характер і розрахований на певного читача, але об'єкти дослідів остільки характерні для нашої археології, що стануть за цінний матеріял і, можливо, з'ясують темні досі питання з історії первісних культур південної України.

Редакційна Колегія.

Збірник друкується за постановою Ради музею.

Директор музею, професор Д. **ЯВОРНИЦЬКИЙ**.

Краєвий музей у Дніпропетровському.